

ลูกผมติดเชื้อโควิด19

สุวิชา วงศ์สิงห์

โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี งานบริหารศัลยาศาสตร์

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 หรือที่เราเรียกกันว่า “โรคโควิด19” เริ่มต้นขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ.2562 โดยพบครั้งแรกในนครอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน องค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้การระบาดนี้เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข ในช่วงแรกโรคนี้เป็นโรคที่ใกล้ตัวมากเพราะโรคนี้โดยหลักแล้ว แพร่จากคนสู่คนผ่านทางฝอยละอองจากจมูกหรือปากซึ่งขับออกมาเมื่อผู้ป่วยไอหรือจาม เราได้รับเชื้อได้จากการหายใจเข้าไปหรือจากการไปสัมผัสที่ฝอยละอองแล้วผ่านเข้าสู่ร่างกายซึ่งเสี่ยงต่อการติดเชื้อได้ง่าย แต่สายพันธุ์ของเชื้อโควิด19ก็เปลี่ยนไปและระดับความรุนแรงของอาการและการติดเชื้อก็เปลี่ยนตามไปด้วย จะสังเกตได้ว่าโควิด19 สายพันธุ์ใหม่ๆจะโดดเด่นในเรื่องของความเร็วหรือการกระจายเชื้อที่ไวขึ้นจึงทำให้ง่ายต่อการติดเชื้อในหลายๆประเทศ รวมถึงความสามารถในการหลบหลีกภูมิคุ้มกันในร่างกายจนทำให้ง่ายต่อการแพร่กระจายเข้าสู่ระบบต่าง ๆ อย่างแนบเนียน

ประสบการณ์ที่ผมได้เจอมาขึ้นกับครอบครัวผมเอง “ลูกผมติดเชื้อโควิด19” ผมไม่คิดว่าจะมีคนในครอบครัวผมจะติดเชื้อโควิด เนื่องจากผมและภรรยาทำงานอยู่ในสายโรงพยาบาลทั้งคู่จึงคิดว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่ใช่ว่าใครจะติดกันง่ายๆแต่ก็ติดได้...เริ่มจากลูกชายคนกลางของผมชื่อ น้องเฟิร์ช เขารู้สึกปวดหัวและมีไข้ในวันแรกเราก็ไม่ได้คิดอะไรมาก ก็คิดว่าคงจะตึมน้ำเย็นกินน้ำแข็งมากเกินไปคงไม่มีไรหรอก ผ่านไป1คืน เขามาน้องเฟิร์ชเริ่มมีไข้ ผมคิดในใจ.....หรือว่าลูกผมจะติดเชื้อ ภรรยาผมเลยตรวจ ATKให้น้องเฟิร์ช ปรากฏว่าขึ้น2ขีดครับ เอาแล้วไง ทำไงดีละที่นี้ ตั้งสติๆ

อันดับแรกต้องไปโรงพยาบาลก่อนเพื่อตรวจยืนยันอีกครั้งเพื่อความชัวร์และตรวจทุกคนในบ้านเพราะเสี่ยงกันหมดทั้งบ้าน ในช่วงเย็นผลการตรวจออกครบแล้วมีน้องเฟิร์ช และน้องสาวผมที่ไปไหนมาไหนกับน้องเฟิร์ชตลอดในช่วงก่อนติดเชื้อโควิด19 ผลออกมายืนยันแล้วว่าติดเชื้อโควิด 19 ที่นี้ต้องวางแผนว่าจะเอาอย่างไรต่อไปลูกผมจะกินจะนอนอย่างไร พอลกลับมาถึงบ้านผมจึงจัดให้น้องเฟิร์ชไปอยู่ชั้น2 ของบ้านพร้อมกับน้องสาวผมด้วย ในเรื่องของการเล่นนั้นไม่ยากเพราะน้องเฟิร์ชโตแล้วดูแลตัวเองได้ แต่ในเรื่องของอาหารในแต่ละวันนั้นให้เป็นหน้าที่ของพ่อและแม่ไป อาหารก็จะมีทั้งคาวทั้งหวานจัดสำหรับเสมือนถวายพระเลยก็เดี๋ยวนะ

ในวันแรกนั้นน้องเฟิร์ชมีไข้และเริ่มไอ พ่อแม่ก็เฝ้าระวังเรื่องไข้ กินยาลดไข้ทุก 4-6 ชั่วโมง ตั้งนาฬิกาปลุกเพื่อปลุกน้องกินยาลดไข้ ถ้าไข้ไม่ลดก็ต้องเช็ดตัว เช็ดตัวก็ต้องระวังตั้งเองกลัวว่าจะติดเชื้อโควิด19 จากลูกต้องคอยล้างมือบ่อยๆ ฉีดสเปรย์แอลกอฮอล์ ระวังไปหมดทุกอย่าง วันถัดมาน้องเฟิร์ชได้กินยาฟาวิพิราเวียร์ ตามหมอสั่งจนยาหมด รวมทั้งหมด 6วัน อาการน้องเฟิร์ชดีขึ้นตั้งแต่ได้รับยาฟาวิพิราเวียร์แต่อาการไอยังคงอยู่จึงต้องกินยาตามอาการต่ออีก 3 วันหลังจากกินยาฟาวิพิราเวียร์ครบแล้ว ส่วนคนอื่น ๆ ในครอบครัวที่เหลือก็มาตรวจ ATK กันวันละคน

สรุปคือทั้งบ้านมี 2 คนที่ติดเชื้อโควิด19 ส่วนอีก 4คนไม่มีการติดเชื้อแต่จะมีอาการไอ เจ็บคอ เล็กน้อยที่รอดมาได้เป็นเพราะผมและครอบครัวมีการดูแลป้องกันที่ดี แยกพื้นที่กันชัดเจน ถึงแม้จะอยู่รวมในบ้านเดียวกันและรวมไปถึงวัคซีนที่รับกันมาแล้วหรือยา “ฟ้าทลายโจร” ที่กินป้องกันไว้ก็อาจจะเป็นไปได้ แต่สุดท้ายถ้าเชื้อไวรัสโควิด19 ยังคงวนเวียนอยู่ในชีวิตประจำวันของเราและยังคงพัฒนาสายพันธุ์ได้อีกเรื่อยๆ จนอาจจะกลายเป็นโรคประจำถิ่นไปในที่สุดไม่ต่างจากไข้หวัดใหญ่ ทั้งนี้เราควรต้องป้องกันตัวเองให้ได้มากที่สุด รวมไปถึงการเข้ารับการฉีดวัคซีนโควิด19 เพื่อกระตุ้นภูมิคุ้มกันต่อเชื้อไวรัสหรือบустอร์ตามรอบคือหนึ่งในแนวทางการป้องกันที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตด้วย